

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

MARTYRIUM S. SOTLI CORDVBENSIS, vt habetur in Lucij Marinei seculi Regij historiographi, de rebus Hispanie lib. 5. Passus est temp. Diocletiani & Maximiani.

27. Iunij. Parentes & patria eius.

Beatissimus martyr Zoilus Cordubæ claris ortus natalibus ab infantia Christianæ pietatis disciplinis imbutus, cum adolescens publice Christum confiteretur, à paganis arreptus Iudicis cuiusdam tribunali oblatu est: atque ab ipso ad dæmonum culturam cum minis tum promissis diu multumque exhortatus. Qui cum minas pariter & promissa constanti animo despiceret, clam abductus in præfatæ vrbis cœmiterio cum peregrinorum corporibus sepultus est, ne aliquando digna veneratione tanquam martyr à Christianis coleretur. Sed cum Christo donante pax Ecclesiæ reddita esset temporibus Regis Sisebuti, quidam vir nobilis de Gothorum propagine clarus, Agapitus nomine ex laica in monasticæ vitæ disciplinam concedens tandem ad summum sacerdotium electus est. Is cum mira vitæ austeritate Deo seruiret, meruit secundum quietem beati martyris certamen, & nomen, locumque quo sepultus erat, cognoscere. Mane itaque factò quia nihil de visionis veritate dubitabat, congregatis fratribus & maxima vulgi multitudine, ad ostensum sibi locum sine mora perrexit: effossaque humo sacratissimum martyris corpus integrum inuenit, quod præ amoris magnitudine osculis demulcere cœpit, indignum se reputans, vt manibus suis tanti viri tangeret reliquias. Accidit autem, vt crebrius osculando, subito primoribus dentibus priuaretur: quos ab ore excidentes, in sarcophagum, vbi vultu facti

Sepultura eius inter peregrinos.

Agapitus episcopus Cordubensis.

Inuenit corpus martyris.

far
aut
lus
scu
ras
sti
cata
VI
E
a
xi
id
M
ria o
natur
confe
perfec
gnitio
medic
vt ea n
nitate
li abie
famili
præstar
vt vir
re poter
Poste
ram ren
la inter

sancti corpus humatum fuerat, proiecit. Peracto
autem inuentionis obsequio sequenti nocte S. Soy-
lus per visum ita eum affatus est: Cur me sapius o-
sculando verberasti? iam pro eis quæ a me poposce-
ras intercedens à Domino Iesu Christo impetra-
sti, & nunc certus esto, quia dimissa tibi sunt pec-
cata.

VITA S. SAMPSONIS HOSPITVM

Exceptoris, ex ea, qua est per Metaphrasten. Docet vide Baso-
in notat.
hoc die.
autem Baronus nequaquam eum sub Iustiniانو vi-
xisse, quemadmodum in actis eius legitur, Sed mul-
to ante tempora Iustimiani vita functum esse.

Magnus hic Sampson fama rerum gestarum 27. Iunij.
Patria & pa-
rentes eius.
toto orbe celeberrimus Romanis parenti-
bus & generis dignitate & diuitiarum glo-
ria ortus est præstantissimis. Cum autem insita
naturæ generositate ardua quæque summo studio
consectanda sibi proponeret, animum imprimis ad
perfectam diuinarum humanarumque rerum co-
gnitionem applicuit: deinde pari diligentia artem Studet me-
dicinæ.
medicinæ consecutus est, non tam ad quæstû, quam
ut ea morbidis & calamitosi, pro insita sibi huma-
nitate, subueniret. Sed cum parentes tam humi-
li abiectoque officio notam ignominie sibi totique
familiæ irrogari putarent, eum multis modis à tam
præstanti charitatis officio impediabant, prorsus
ve vir sanctus non nisi furtim ijs rebus operam da-
re poterat.

Postquam verò parentibus e vita sublati libe- Totum se ad
pauperes
subleuan-
dos cõfert.
ram rerum suarum administratione obtinuit, nui-
la interposita mora, totum se suag; omnia in pau-
perum

Nna 2 perum

Abit Cōstan-
tinopolim.

perum curam studiumque transiit. Et primo quidam seruorum greges libertate donatos opibus & consilio iuuit, vnde perfectam etiam in Christo libertatem consequerentur. deinde parria relicta & maxima diuitiarum copia in pauperes benignè admodum distributa diuino haud dubie numine impulsus Constantinopolim abiit: vbi incredibili benignitate omnibus egenis & male affectis domum suam aperuit, cibum potumque ministravit: & singulari industria morbos curauit, nec defuit paulò post admiranda miraculorum virtus, qua mira facilitate, quos humana industria non poterat, gratia diuina sanabatur. Cùm autem tam excellens in omni genere virtus nequaquam obscura esse poterat, tum ad ipsum Pontificem Menam, qui sedem illam tunc temporis administrabat, fama illius peruenit: qui protinus virum sanctum annos plus minus triginta natum sacerdotio instituit, vt maiori tum auctoritate male affectas animas similiter ad sanitatem adduceret.

Fit Sacerdos

Interea Imperator, qui graui vlcere vesicæ laborabat, cùm ab inanibus medicorum promissis frustra diu sanitatem sperasset, tandem ope humana planè destitutus ad diuinum totam mentem auxilium confugit: & ecce leni sopore oppressus inter medicorum turbas vidit virum quendam insigni morum honestate ac grauitate præditum qui certissimam ei salutem spondebat. Mane factò diligentissima medicorum omnium facta inquisitione tandem inuentus est Sampson, qui formam ab Imperatore visam toto corporis habitu ad amulsum exprimebat. Tum verò Imperator incredibili gaudio exultare & certa de Sampsonis virtute concepta fiducia virum sanctum orare atque obsecrare

crare, vt sacrae manus suae contactu dolorem pellat, & integram, quae ei in visu promissa erat, sanitatem reddat. Recusauit primò Sampson multis se peccatis obnoxium, nec vlla virtute praeditum clamitans. Sed cum Imperator instaret, & precibus vim propè inferret, vir sanctus consueta pietate permotus manu sua morbum pepulit: in quo innumerabilis medicorum turba curando frustra diu multumque desudauerat. Imperator verò tantam in viro sancto virtutem sine fine admirans, vt acceptum beneficium immortalitati consecraret, eadem hospitalem sanè celeberrimam domum ipsius Sampsonis contiguam extruxit: eamque viro sancto tradidit & donis & muneribus & possessionibus amplissimis ornauit: quae omnia Sampson in pauperum & calamitosorum miseria subleuanda egregie expendit. Vixit autem in eo pietatis studio à primis annis ad decrepitam vsque aetatem, tantaque beneuolentia & cura omnium necessitatem subleuauit, morbos curauit, contagiones ad totius corporis pestem manantes tractauit, vt cuncti eius charitatem obstupescerent & ardens benignitatis studium sine fine mirarentur.

Sanat Imperatorē Sampson contactu manus suae.

Imp. extruit domum hospitalom.

Postquam verò aetatem hoc modo & in Dei seruitio & proximorum cura assidua praeclare expendisset cum admiranda pietatis significatione & clarissima opinione sanctitatis vltimum vitae actum absoluit; laetusque è corporis virgulis in caelos immigrauit. Quam multis autem claris fuerit miraculis non in vita solum, sed multò etiam magis post mortem: nullis verbis explicari potest.

Claret multis miraculis.

Et primùm quidem hoc constat illius virtute horrificum illud incendium, quo Sophiae templum

Constantinopoli vnum omnium celeberrimum
conflagrabit restinctum fuisse : cum vir sanctus à
viris quibusdam per recta discurrere visus, sit flam-
masque manu submouere : ita vt cunctis stupentibus
domus sacra prorsus illæsa maneret. Fuit autem
non solum in vita pauperibus & calamitosis
beneficus, sed multo etiam magis post mortem :
cum multos varijs ægritudinibus detentos & spe
vitæ destitutos sanauit & plurimis secundum quie-
tem apparens in rebus deploratis opem tulit.

MARTYRIUM SS. PLUTARCHI, SE-
reni, Heraclidis, Heraui, item alterius Sereni, Po-
tamiænsis, &c. Ex historia Ecclesiastica Eusebii
Cæsarensis. lib. 6. cap. 4.

28. Iunii.
Discipuli
Origenis.

Plutarchus.

Serenus.

Cum plurimi Origenis discipuli eius seduli-
tate fidem & certam in verbo Dei persuasio-
nem interiore mentis suę recessu ingenuè syn-
cereque hausissent, in illo persecutionis tempore
præclare se admodum & constanter gesserunt : vn-
de nonnulli eorum capti, beato martyrio finem vi-
uendi gloriose fecerunt. Ex quorum numero pri-
mus erat Plutarchus, quo ad mortem abducto, pa-
rum aberat, quia Origines, dum illi in extremo
iam vitæ suę exitu adesset, à Plutarchi ciuib. (quip-
pè causam mortis Plutarchi in eum transferebant)
iam denuò interfectus fuisset. Cæterum perspicax
Dei prouidentia illum etiam eo tempore è pericu-
lo eripuit. Post Plutarchum secundus ex Origenis
discipulis martyr fuit Serenus : cuius in Christum
fides,